

Lisiny prsty přestaly běhat po klávesnici. „Navštívujete nějakou jinou galerii?“ zeptala se zdvořile. Postavila se, aby se mohla plně věnovat zákaznicím. Věděla, že Caroline neříká pravdu. Pamatovala si její návštěvu i polibky se Sebastianem Spencerem v době, kdy byla provdaná za Edwarda Boughltona. „Galleries Lafayette v Paříži,“ odvětila Olivia.

„Ale to je nákupní centrum, ne galerie,“ usmála se Lisa.

„Byla jste tam někdy?“ zeptala se Olivia.

„Ne,“ kroutila Lisa hlavou. Náhle znejistěla. Zarazila ji vlastní slova. Odkud to ví, když v Paříži ani nikde v zahradních dosud nebyla?

Caroline Lisu mlčky pozorovala. Jak se ti dva dali dohromady? Jak je možné, že si Oliver našel tak mladou ženu?

Přistoupila blíž k pultu. „Líbí se mi některé obrazy ze sekce amatérských umělců,“ ozvala se. „Ty s pohádkovými motivy. O dva z nich bych měla zájem.“

Lisino obočí vyskočilo vzhůru. „S pohádkovými motivy? Které přesně?“ Její překvapení bylo zjevné. Vdova po Edwardu Boughltonovi, bohatá dědička má zájem o její obrazy?

Caroline ve vedlejší místnosti ukázala na dva výtvořky. „Tento s medvídkem Pú a tamten s Malým princem sedícím na stříbrném Měsíci. Autorkou je Lisa Morganová.“

Lise se zachvěl žaludek. Této ženě, která podváděla svého manžela i Olivera se Sebastianem Spencerem, žádný svůj obraz prodat nechtěla. „Tyto nejsou na prodej,“ oznámila jí.

„Jak to?“ divila se Caroline. „Je to přece prodejní výstava, ne?“

„Ne všechny obrazy jsou na prodej,“ informovala ji Lisa.

„Kdo je Lisa Morganová?“ zeptala se Caroline. „Možná by změnila názor, kdybychom s ní mluvily osobně.“ Pozorovala Lisinu reakci. Moc dobře si pamatovala podpis na obraze lesa u Olivera. Měla dost času si ho pořádně prohlédnout. Proč se ta dívka, vlastně mladá žena, nehlásí ke svému dílu?

„Já jsem Lisa Morganová,“ představila se nakonec.

Olivia se zatvářila překvapeně. „Vy vážně nechcete ty obrazy prodat?“

„Zatím ne,“ souhlasila Lisa. I kdyby měla trpět hladu, těmto dvěma ženám své obrazy neprodá za nic na světě. Když si představila, do jak povrchní atmosféry by se její díla mohla dostat, otřásla se.

„Je zvláštní,“ povzdychla si Caroline, „že mezi zákazníky děláte rozdíly. Pokud vím, tak Oliverovi Calvertovi jste jeden obraz prodala.“

Lise zatrnulo. Odkud to Caroline Boughltonová ví? Srdce se jí zastavilo. Znamená to, že byla u Olivera na návštěvě. Je zajímavé, že neví o tom, že obraz byl darovaný. Neměla však v úmyslu ji o tom informovat. „To je záležitost pana Calverta a galerie,“ vyslovila odhodlaně. „Nemám právo informovat jiné osoby o zákaznicích nebo zájemcích o umělecká díla vystavená v galerii.“

Caroline Lisina reakci zaskočila. Takže jen naoko působí jako křehká květinka, přitom se s nimi baví, jako kdyby byla ředitelkou galerie!

Olivia postoupila o několik kroků. „Vás tato práce očividně baví, je to tak?“ zeptala se s předstíraným přátelským postojem. „Odkud pocházíte? Jste zdejší?“ Lisa na ni nechápavě hleděla. „Nestudovala jste náhodou na Memphis College of Art v Overton Parku?“ pokračovala. „Ptám se, protože tam studovala dcera méj kamarádky. Možná se znáte, jmenuje se...“